

WIADOMOŚCI SPORTOWE GAZETY PORANNEJ

Nr. 65.

Dodatek tygodniowy do Nr. 8285 z dnia 8. października 1927.
pod redakcją Narcyza Süssermanna.

Le roi est mort -- vive le roi!

Lwów 7 października.

Umarł król — niech żyje król! Po pięciu latach hegemonji ustąpiła „Pogoń” najszlachetniejszy tytuł w piłce nożnej Wisły.

Mamy zatem nowego mistrza! Czy Wisła zasłużyła na ten tytuł? Tak! bez zastrzeżeń! Okazała się bowiem ona drużyną o jednostajnej formie, walczącą z sercem i świadomą swych celów i obowiązków.

Zdobyć mistrzostwo Ligi to rzecz bezwzględnie trudna, wymagająca wiele ofiar i wysiłków. Zdobyć go mógł klub, oparty na realnych podstawach, rozporządzający obfitym rezerwoarem graczy i mający dobrych kierowników.

Wszystkim tym warunkom odpowiedziała Wisła. Oparta o solidną jedenastkę rozporządzała ponadto całym szeregiem dobrej rezerwy, a kierownicy jej, jako ludzie pracujący długo na niwie sportowej, znali dobrze stosunki piłkarskie w Polsce i odpowiednio się do nich zastosowali.

Podnieść w pierwszym rzędzie tutaj należy dobrego materiału piłkarski Wisły. Ubytek któregośkolwiek chociażby najlepszego piłkarza, nie wprowadzał chaosu w reprezentacyjnej drużynie obecnego mistrza Ligi, bo znalazł się tam zawsze zastępca, który potrafił zapłacić tę lukę.

Ponadto i szczęście w tym roku dopisało Wisłę — szczęście, które w latach ubiegłych ustawicznie się od niej odwracało. Wisła po trzykroć sięgała po laur mistrzowski i trzy razy musiała się ugiąć przed swym odwiecznym rywalem Pogonią, dochodząc aż do finału i padając na metr przed metą.

W tem miejscu zaznaczyć należy, że Małopolska nadal dźwierży prym w naszym piłkarstwie. Szlachetny tytuł mistrza przywędrował z Krakowa do Lwowa i po pięciu latach wrócił znów do Krakowa!

De mortuis nil nisi bene! Tym razem nie pójdziemy jednakowoż za radą starożytnych Rzymian, lecz podamy ostrej krytykę grzeszy i błędów zdetrzonizowanego mistrza!

Pogoń zawiadła oczekiwania i to z różnych powodów. Primo: drużyna nie ma, jak i nie miała odpowiedniego rezerwoaru graczy. Narybek zapowiadający się b. dobrze zmarnowano. Lekko myślnie rozpuszczono ludzi, nad którymi napracowali się kierownicy i trener. Szereg klubów lokalnych opiera się na tym narybku Pogoni, który w innych barwach wykazuje swe nieprzeciętne walory. Pogoń, zmuszona wystąpić bez swych jednego chociażby reprezentacyjnego gracza, nie

potrafiła sprostać zadaniu. Zapasowy po jednym nieudalym meczu wracał bezpowrotnie do rezerwy; wstawiano w skład drużyny chorych graczy i przez to tracono niepotrzebnie punkty (vide mecz z Ruchem, ŁKS.)

Następnie wielką bolączką klubu był brak odpowiednich kierowników. Na stanowisko to wciągnięto ludzi nowych, owianych jak najlepszymi zamiarami, ale nie orientujących się w sytuacji. Klasycznym dowodem tego, to pierwszy mecz z Hasmoneą, który przegrano tylko wskutek błędów kierownictwa sekcji piłki nożnej.

Zagadką pozostanie dla nas dłaczego starzy członkowie tego klubu, którzy tyle lat mozolili się dla jego dobra — w tym roku odsunęli się od pracy? Opuszcili ręce wówczas, kiedy naprawdę trzeba było włożyć wiele wysiłków, by podtrzymać prestige tego stowarzyszenia.

Jeszcze z końcem ubiegłego, jak też z początkiem bieżącego roku wskazywaliśmy na to, że drużyna ta winna być za wszelką cenę odmłodzona. Skład Pogoni, która już tamtego roku wykazała wielki spadek formy, pozostał za wyjątkiem bramkarza ten sam i skutki tego błędu aż nadto objawiły się w tegorocznym sezonie.

Lwów ugiął się przed Krakowem! Zdaje się, że nie tak prędko mistrzostwo Polski wróci do naszego grodu. Pogoń wraz z utratą mistrzostwa straciła również i przodujące stanowisko we Lwowie, na 8 możliwych do zdobycia we Lwowie punktów, uzyskał eks mistrz Polski wszystkiego trzy

punkty, podczas gdy Hasmonea poszczycić się może siedmioma zdobytymi na lwowskich drużynach punktami!

Niektórzy wprawdzie przypuszczają, że Pogoń nawet straciwszy mistrzostwo podzieli los Cracovii, t. z. przez długie lata zdoła zachować wysoką klasę piłkarską i swój własny styl, który każde spotkanie z tą drużyną przemienia w biesiadę sportową. Niestety, takie nadzieje uważamy za dość problematyczne. — Sekcji piłkarskiej Pogoni brak tych solidnych fundamentów, jakie posiada Cracovia i brak jej duchowej równowagi. Pogoń potrafi szybko wznieść się, ale również szybko upaść z chwilą, gdy raz znajdzie się na równi pochyłej. Jest obawa, że po utracie mistrzostwa, którego obrona jeszcze galwanizowała i spajała stary zespół, zespół ten rozpadnie się, ponieważ nie będzie już czego bronić, a droga do odrobienia strat okaże się zbyt ciernistą i daleką.

Może jednak mylimy się.

Może tegoroczne niepowodzenia — wprost przeciwnie — popchną klub ten na lepsze tory. Może wreszcie odpowiednie czynniki opamiętają się i rzuciwszy w kął swą pychę, swą „splendid isolation”, zabiorą się do rzetelnej pracy. A wówczas po tym smutnym okresie z powrotem przyjdą jasne dni i Pogoń odzyska swe dominujące stanowisko dla chwały swych barw i naszego grodu!

Józef Markus.

W powodzi protestów.

MOTYWY PROTESTU POGONI PRZECIWKO ZAWODOM Z HASMONEA.

Lwów, 7. października.

Klub przegrywający uważał bardzo często za stosowne protestować przeciwko weryfikacji zawodów. Zwłaszcza w ostatnich czasach namnożyło się wiele protestów najrozmaitszych klubów ligowych.

Komisja Gier i Dyscypliny na posiedzeniu z 26. września załatwiła odmownie między innymi dwa protesty Pogoni. Uchwały w tej sprawie zapadłe cytujemy poniżej:

Protest ŁKS. Pogoń przeciwko weryfikacji zawodów Warta—ŁKS. Pogoń, rozegranych 11. września w Poznaniu, jednogłośnie odrzucono, weryfikując zawody powyższe jako wygrane przez K. S. Warta w stosunku bramek 2:1 i 2 punkty dla K. S. Warta.

Ruch rozegrane we Lwowie dnia 21. sierpnia, jako wygrane dla K. S. Ruch w stosunku 1:0 jednogłośnie odrzucono.

Uzasadnienie. Gracz KS. Ruch August Kiołbasa był w dniu 21. sierpnia uprawniony do gry w barwach KS. Ruchu (14-ty dzień).

Protest KS. Jutrzenki przeciwko weryfikowaniu zawodów KS. Jutrzenka—ŁKS. Pogoń rozegranych w Krakowie dnia 3. lipca (II) z rezultatem 3:2 dla ŁKS. Pogoni nie mógł być rozpatrywany z powodu nie nadesłania przez sędziego prowadzącego zawody, p. Langtortha wyjaśnień.

Postanowiono zażądać od P. K. S. wyjaśnień nadesłania powyższych wyjaśnień.

Ponadto Hasmonea założyła protest przeciwko zawodom z Jutrzenką z powodu wstawienia przez Jutrzenkę do składu drużyny nieuprawnionego gracza. Protest ten jednakowoż nie ma wielkich szans powodzenia, gdyż według ostatnich wiadomości Jutrzenka nie miała w składzie swym niegłoszących graczy.

W końcu Pogoń zaprotestowała przeciwko zawodom z Hasmoneą, rozegranym 2. października.

Protest swój opiera Pogoń na fatalnych warunkach atmosferycznych, w których powyższe zawody rozegrano (gęsta mgła). Następnie wedle protestu Pogoni miał Dr. Garbień w 22 minucie drugiej połowy strzelić regularną bramkę, której sędzia p. Rutkowski nie uznał, bo znajdował się wówczas na środku boiska i nie widział, że piłka całym swym obwodem przeszła linję bramkową.

W końcu podnosi Pogoń, że wyznaczony na powyższe zawody sędzia p. Rutkowski popełnił kilka wykroczeń przeciwko przepisom na zawodach Warta—Pogoń w Poznaniu, które zmusiły Pogoń do założenia protestu przeciwko tym zawodom i miał tego sędziego zawiesić w czynnościach i przeprowadzić śledztwo, p. Obrubański wydelegował tegoż p. Rutkowskiego na zawody Pogoń—Hasmonea. Zaznaczyć należy, że kapitał Pogoni p. Olearczyk przed rozpoczęciem gry zgłosił sędziemu o niemożności rozegrania zawodów z powodu gęstej mgły, jednak p. Rutkowski tego nie zaaprobował.

Elektryczna Jaskółka P. K. I. O.

Polacy nie pozwolą dać się zawstydić Holendrom!

DOTRZYMUJEMY SŁOWA. — KOSZTOWNE ZASZCZYTY I OFIARNE SPOŁECZEŃSTWA. — DUMA FRAN-CUSKA I KIESZEŃ. — HOLENDZY ZAWSZE LICZA. — POLSKA NIE ZECHCE ZDAĆ SIĘ NA ŁASKĘ RZA-DU. — OLIMPIJSKA JASKÓŁKA PHILIPSA. — NIE ZOSTANIEMY W TYLE.

(Korespondencja własna „Gazety Porannej“).

Warszawa, w październiku.

Słowa należy dotrzymać. Obiecałem Czytelnikom „Gazety Porannej“ przed tygodniem w artykule p. tyt. „W Polskim Sztabie Olimpijskim“, że napiszę jeszcze coś bliższego o elektrycznej jaskółce Polskiego Komitetu Olimpijskiego, która przyleciała do nas z zagranicy. Przyleciała z Holandji, z kraju, któremu w roku przyszłym przypada najszczęśliwsza misja sportowa. urzędzenia u siebie Olimpijady.

Jak wiadomo, realizowanie wspólnie w swych założeniach idei olimpijskiej zawsze i wszędzie napotyka na trudności natury pieniężnej. Sportowcy nie są bankierami, a związki sportowe to olbrzymie gabki, które i tak wchłaniają mnóstwo grosza. Zawsze i wszędzie konieczną była wydatna pomoc społeczeństwa i rządu przy samych ekspedycjach olimpijskich, jak i przy kosztownych przygotowaniach. Zarówno związki sportowe, jak i całe społeczeństwo przy pomocy rządów wspólnymi siłami mogły dopiero podolać „bussinesowi“ olimpijskiemu. Naturalnie, że bogate narody i bogate państwa mogły przygotować swoje ekspedycje luksusowo, że zawodnicy reprezentujący dane państwo podczas zawodów opływali we wszystko, jak paczki w maśle. — Tak było w Ameryce. Zawodnicy Stanów Zjednoczonych Ameryki Pn. — to rodzina Rockefellerów, Morganów i Fordów wśród zawodników całego świata.

Naturalnie, że inne państwa dawały swym reprezentantom to maksimum na jakie dane państwo było stać. Wedle stawu grobla! To też niejednokrotnie państwa liczące się z każdym groszem, choć nawet tak bogate jak Holandia lub Francja, z konieczności musiały zmniejszyć olimpijskie budżety.

Ostatnia, paryska Olimpijada, kosztowała Francję sporo. Wprawdzie „opłaciło się“, bo, jak twierdzili publicyści sportowi, Francja znowu była na ustach całego świata (a to Francuzi szczególnie lubią!), a propaganda robiona specjalnie kosztowałaby znacznie więcej, ale o ile izba deputowanych podzieliła opinię i na Olimpijadę Amsterdamską chciała wyasygnować sporo gotówki, to senat był innego zdania i proponowanych kredytów odmówił. Odmowę tę wykorzystali... Francuski Komitet Olimpijski i dzięki poparciu prasy, przy ofiarności społeczeństwa, zdołał zebrać w przeciągu krótkiego czasu potrzebną kwotę, a nawet ma nadzieję, że społeczeństwo francuskie złoży dobrowolnie w zapale nawet więcej od kwot preliminowanych.

Co się dzieje w Holandji? Podobnie, choć nieco inaczej. Duma Holendrów, że im powierzono Igrzyska Olimpijskie, że Amsterdamskie będzie Mekka całego sportowego świata, kazała rządowi udzielić najdalej idącej pomocy finansowej. Ale wszystko ma swoje granice i kasa skarbu Jej Królewskiej Mości Wilhelminy nie jest studnią nie do wyczerpania. Radość z powierzenia, pragnienie wypełnienia godnie powierzonych Igrzysk nie przyćmiły

bynajmniej zdolności rachunkowych kupieckiego narodu, lecz przeciwnie, ambicja, by wypełnić najgodniej swą misję, zaostriżyła jeszcze zmysł handlowy. Lecz tu znowu przyszła z pomocą inicjatywa społeczeństwa i to w chwili, kiedy Holendrzy chcieli z rozpaczy złożyć swą kosztowną misję. Olbrzymia loteria Olimpijska, która powiodła się nad wszelkie spodziewanie, sprawiła, że Olimpiada w Amsterdamie dojdzie do skutku.

A teraz wracamy do Polski. Mamy Rząd, który pojmuje i uznaje wartość i znaczenie tak sportu, jak i propagandy. Szybkiemi krokami idziemy naprzód drogą postępu i dzięki temu tempu dopędzamy innych. Rząd zapewnił Polskiemu Komitetowi Olimpijskiemu najdalej idącą pomoc pieniężną na cele Olimpijady. Ale Rząd nie jest najbogatszym rządem Europy, a zresztą celem Rządu jest popieranie istniejących już i nurtujących w społeczeństwie zamierzeń, a nie wyszukiwanie nowych i to bardzo kosztownych sposobów wydawania pieniędzy. My się musimy liczyć z każdym groszem więcej niż inne narody! Dlatego koniecznym jest ocknięcie się i odzew społeczeństwa na nasze obecne hasło: Polacy na Olimpijadę! A społeczeń-

stwo śpi i nie chce się zbudzić, bo zaraz po przebudzeniu się trzeba sięgnąć do kieszeni.

Dlatego tem miłsza była pierwsza jaskółka, jaka z zagranicy zawitała do Polskiego Komitetu Olimpijskiego, niosąc dobrą wieść. Tą elektryczną jaskółką PKIO. była holenderska firma Philipsa, która zgłosiła się dobrowolnie, i sama, uprzedzając jakąkolwiek tego rodzaju akcję z propozycją, że ofiaruje Komitetowi Polskiemu żarówek i materiałów wartości 10.000 zł. na cele... loterii Olimpijskiej. Sama przez swe agentury i przedstawicielstwa zsprzeda losy na najwyborowszy towar, który będzie do wygrania. Sama na tem nic nie zarobi, oprócz... reklamy (wtajemniczeni wiedzą co to wart!) a Polskiemu Komitetowi przysporzy sporo gotówki. Nie wątpimy, że znajdują się inne rodzime firmy, które pójdą za śladem firmy Philipsa. Za elektryczną, zagraniczną jaskółką pójdą inne, rodzime, nie należy wątpić, równie szczodre i równie chętne. Narazie sygnalizujemy holenderską jaskółkę, która przyleciała nam z pomocą, by spełniło się nasze wielkie, sportowe zadanie i godnie pojechali Polacy na Olimpijadę. B. S.

Sport na prowincji.

Stanisławów.

HAKOACH—SOKÓŁ GÓRKA 5:2 (4:1)

(Od naszego korespondenta.)

Stanisławów w październiku.

Zawody o puchar Magistratu. W pierwszej połowie przewaga Hakoach, którego atak w tej części grał bardzo ładnie, szczególnie Locker i Presser II. W drugiej połowie lekka przewaga Sokoła - Górki, lecz niezgrany i strzałowo niedysponowany napad zaprzepaścił cały szereg pozycji. Sokół - Górka, jest to drużyna młoda, która po racjonalnym treningu, może stać się groźnym przeciwnikiem nawet dla najsilniejszej drużyny. Bramki dla Hakoachu strzelili: Locker 2 (w tym jedną z karnego), Presser II. 2 i Spitzer. Dla Sokoła - Górki Piotrowski i Rożankowski (z karnego). Sędziował p. Tatara.

REWERA—SOKÓŁ 1:1 (1:1).

Zawody przyjacielskie. Do powyższego meczu wystąpiła Rewera w zwyczajnym składzie z Kotniewiczem

w miejsce Wolnego. Sokół chcąc się zrewanżować Rewerze za poniesioną klęskę, wystąpił w swym najlepszym składzie. Gra w pierwszej połowie równorzędna, w drugiej większą inicjatywę ma Rewera. Atak i pomoc Rewery w tym dniu zawiodła, jedynie wyróżnić należy b. dobrą obronę i Zengla. Z drużyny gości trudno kogoś wymienić, wszyscy grali dobrze z wyjątkiem prawej pomocy, która prawie nie istniała na boisku. Bramkę dla Rewery strzelił Sobolewski, zaś dla Sokoła Burnat (z karnego). Sędziował p. Wilder.

REWERA II.—TUR 4:1 (1:1).

Mecz towarzyski. Początkowo przewaga Turu, następnie Rewery, która w tym okresie zdobyła trzy bramki. Strzelcami dla Rewery II. byli: Kiernakiewicz 2 i Tatara II. 2. Dla Turu pr. łącznik. Sędzia p. Sontag.

Zamknięcie sezonu kolarskiego we Lwowie.

Lwów 7 października.

D. 9. października (niedziela) b. r. o godz. 10 rano kolarze nasi po letnich trudach, ale po zasłużonych triumfach, kończą sezon tegoroczny wyścigami na szosie stryjskiej. Lwowskie Towarzystwo Kolarzy i Motorzystów, jako organizator tej imprezy, urządził między innymi biegami wyścigi o mistrzostwo klubu Mistrzostwo Pań —

Lwowianek Program więc biegów tych przedstawia się następująco:

- 1) Bieg na 50 km. z półmetkiem o Mistrzostwo Klubu.
- 2) Bieg na 5 km. dla Pań o tytuł Mistrzyni Lwowa (wylącznie na damskich rowerach).
- 3) Bieg na 20 km. ogólny dla stowarzyszonych.
- 4) Bieg Pojednania na 10 km. dla

tych, którzy nie zdobyli żadnej lub jedną z pierwszych 3 nagród w sezonie 1927.

Sędziów do biegu o Mistrzostwo Klubu 3 zł., do innych biegów 2 zł., uszczać należy starterowi na starcie.

Zgłoszenia do piątku, tj. 7. b. m. włącznie przyjmuje Firma Górniak i Kruszczewski, Lwów ul. Akademicka 1. 3.

W niedzielę dnia 9. bm. o godz. 8-mej wieczór w sali Domu Narodnego przy ul. Rutowskiego rozdanie zdobytych nagród i zabawa taneczna.

WYCIECZKA MOTORZYSTÓW DO BORYSŁAWIA.

Lwów 7 października.

Małopolski Klub Motocyklowy we Lwowie urządza w niedzielę 9. b. m. wycieczkę krajoznawczą do Zagłębia naftowego, do Borysławia i Drohobycza. Wycieczka zwiedzi szyby naftowe i zapozna się z procederem rafinowania produktów naftowych. Zbiórko o godz. 7 rano na rogatce stryjskiej. Trasa wycieczki wynosi w obie strony łącznie 200 km. Należy przeto odpowiednio przygotować maszynę. W razie niepogody wycieczka odbędzie się w następną niedzielę.

NIEDZIELNY PROGRAM MISTRZOSTW LIGOWYCH.

Lwów 7 października.

W Krakowie tej niedzieli gości Wisła Pogoń. Mamy nadzieję, że Pogoń, mimo dotychczasowych niepowodzeń godnie stawi czoła Wiśle, a w razie zwycięstwa odniesie wielki moralny sukces.

Czarni grają na swoim boisku z Wartą i powinni zwyciężyć, Warta bowiem poza Poznaniem walczy na ogół słabiej.

Zwycięstwo Hasmonei nad Warszawianką umocni tę pierwszą na dzwinięciem miejscu. Wiele ambicji muszą ze siebie wydać Hasmonejczy, jeśli zechcą wynieść z tego spotkania dwa punkty.

W Toruniu gra TKS. z Jutrzenką, której spadek jest już nieuchronny.

Polonia jedzie do IFC., gdzie prawdopodobnie przegra. ŁKS. zaś potyka się na własnym boisku z Ruchem i ma wielkie szanse na uzyskanie zwycięstwa.

WIELKIE ZAWODY BOKSERSKIE HASMONEI.

Mike Shleifer contra Gross!

Mistrz Armji amerykańskiej, światowej sławy pięściarz, zwycięzca na licznych ringach Europy i Ameryki, Mike Shleifer, zademonstruje we Lwowie niewidzianą dotychczas walkę bokserską. Zawody odbędą się w ramach wielkiego turnieju we środę dn. 12. października o godz. 8 wieczorem w sali Posejmowej.

Mike Shleifer zdecydował się walczyć we Lwowie, swem rodzinnym mieście, bawiąc tu w gościnie, jedynie w celu propagandy. Pan Shleifer odniósł szereg zwycięstw na największych ringach Europy, bijąc bokserów tej miary, co: Teo Berling, Richard Najoks mistrzowie Niemiec, Lucjan Vines mistrz Francji i Europy, Robert Hoggentobler mistrz Szwajcarii i wielu innych.

Walka ta budzi zrozumiałe zainteresowanie, gdyż przeciwnikiem Mikea Shleifera będzie ulubieniec Lwowa, Gross, zawodnik nader odważny, który dołoży zapewne wszelkich starań, by barwy Hasmonei okryć sławą. Obok tej największej atrakcji wystąpią inne pary najlepszych bokserów Lwowa.